

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קנ"ד ע"ב

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אִיהוּ חַד. הָא (ס"א אי תימא לחם עדיף דהא) שְׁלַחַן מִתְסַדְרָא לְגַבֵּי הַהוּא לָחֶם. וְתוּ, שְׁלַחַן לְתַתָּא וְלָחֶם עָלֶיהָ. לָאוּ הָכִי, אֶלָּא שְׁלַחַן אִיהוּ עֲקָרָא, בְּסִדּוּרָא דִּילֵיהָ, לְקַבֵּלָא בְּרַכָּאן דְּלַעֲיָלָא וּמְזוּנָא לְעֵלְמָא. וּמִרְזָא דְּהָאִי שְׁלַחַן, נְפִיק מְזוּנָא לְעֵלְמָא כְּמָה דְּאִתִּיבֵיב בֵּיה מְלַעֲיָלָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, וְעֲשִׂיתָ שְׁלַחַן וְגו'. שְׁלַחַן זֶה הוּא לְמַטָּה לְשִׁים עָלָיו לָחֶם הָאֶפֶיָה, מִי עֲדִיף זֶה מִזֶּה, לָחֶם אוֹ שְׁלַחַן? אִם תֹּאמַר שֶׁהַכֹּל הוּא אֶחָד - הֲרִי (אם תאמר לחם עדיף, שֶׁהָרִי) שְׁלַחַן מְסֻדָּר לְאוֹתוֹ לָחֶם. וְעוֹד, שְׁלַחַן לְמַטָּה וְלָחֶם עָלָיו - לֹא כֹּה! אֶלָּא הַשְׁלַחַן הוּא הָעֶקֶר בְּסִדּוּר שְׁלוֹ לְקַבֵּל בְּרָכוֹת שְׁלִמְעָלָה וּמְזוּן לְעוֹלָם, וּמִהֲסוּד שֶׁל הַשְׁלַחַן הַזֶּה יוֹצֵא מְזוּן לְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁנִּתֵּן בּוֹ מְלַמְעָלָה.

טקסט הזוהר

וְהַהוּא לָחֶם, אִיהוּ אִיבָא וּמְזוּנָא דְקָא נְפִיק מִהָאִי שְׁלַחַן לְאַחֲזָא דְהָא מִשְׁלַחַן דָּא, נְפִיקִי פִרְיָן וְאִבִּין וּמְזוּנָא לְעֵלְמָא. אִי לֹא אֲשַׁתְּכַח כָּרָם, עֲנָבִין דְּאִינוּן אִיבָא דְנִפְקִי מִנֵּיהָ, לֹא יִהְיוּ מִשְׁתַּכְחִין. אִי אִילָנָא לֹא יִהְיָ, אִיבָא לֹא יִשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא, בְּגִין כֹּה, שְׁלַחַן אִיהוּ

עקרא, מזונא דנפיק מניה, איהו ההוא לחם הפנים.

תרגום לעברית

ואותו לחם הוא פרי ומזון שיוצא מהשלחן הזה, להראות שהרי מהשלחן הזה יוצאים פרות ומזונות לעולם. אם לא נמצא כרם - הענבים, שהם הפרי היוצא ממנו, לא יהיו נמצאים. אם האילן לא יהיה, לא ימצא פרי בעולם, לכן השלחן הוא העקר. המזון שיוצא ממנו הוא אותו לחם הפנים.

טקסט הזהר

וכהני הוו לקטי איבא דשלחן מערב שבת לערב שבת, (ד"א משבת לשבת) לאחזאה דהא מזונא עלאה נפיק מגו ההוא דשלחן. בגין ההוא לחם דהוו לקטי כהני, אתברכא כל מזונא ומזונא דאכלי ושתאן, דלא לקטרגא בהו יצר הרע, דהא יצר הרע לא אשתכח, אלא מגו מיכלא ומשתא. הדא הוא דכתיב, (משלי ל) פן אשבע וכחשתי וגו', דמגו מיכלא ומשתא יצר הרע מתרפי במעוי דבר נש.

תרגום לעברית

והכהנים היו לוקטים פרי השלחן מערב שבת לערב שבת (משבת לשבת), להראות שהרי מזון עליון יוצא מתוך אותו שלחן. משום אותו לחם שהיו לוקטים הכהנים, התברר כל מזון ומזון שאוכלים ושותים שלא יקטרג בהם יצר הרע, שהרי יצר הרע לא נמצא אלא מתוך מאכל ומשתה. זהו שכתוב (משליל) פן אשבע וכחשתי וגו'. שמתוך מאכל ומשתה, יצר הרע מתגדל במעי האדם.

טקסט הזהר

לחם דא, מזונא דקא נפיק מגו שלחן, מברר מזונא דכהני, דלא ישתכח בהו מקטרגא לקטרגא לון, למפלח בלבא שלים לקודשא בריך הוא. ודא אצטריך לכהני יתיר מכל עלמא. ובגין כה, שלחן איהו עקרא, ואיבא ומזונא דקא נפיק מניה, איהו ההוא לחם.

לָחֶם זֶה, מִזֶּזֶן שְׂיוֹצָא מִתּוֹךְ הַשְּׁלֶחֶן, מִבֶּרֶךְ אֶת מִזֶּזֶן הַכֹּהֲנִים שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בָּהֶם מִקְטָרֵג לִקְטָרֵג לָהֶם, וְלַעֲבֹד בְּלֵב שָׁלֵם לְקַדּוֹשׁ - בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה צָרִיךְ לַכֹּהֲנִים יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, וְלָכֵן שְׁלֶחֶן הוּא עֶקֶר, וְהַפָּרִי וְהַמִּזֶּזֶן שְׂיוֹצָא מִמֶּנּוּ הוּא אוֹתוֹ לָחֶם.

טקסט הזוהר

שְׁלֶחֶן דָּא, אֲצִטְרִיךְ סְדוּרָא דִּילִיָּה לְאַתְתָּקְנָא, בְּסִטְרָא דְצָפוֹן, דְּכִתִּיב וְהַשְּׁלֶחֶן תִּתֵּן עַל צֵלַע צָפוֹן. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִתְמָן שִׁירוּתָא דְחֻדָּה. שְׁמַאלָא נָטִיל מִימִינָא תְדִיר בְּקִדְמִיתָא, וְלִבְתָּר אִיהוּ אֲתַעֵר לְגַבֵּי נֹקְבָא, וּבְתָר קָרִיבֵת לִיָּה יְמִינָא לְגַבֵּיהּ, וְאַתְדַּבְּקַת בֵּיהּ.

תרגום לעברית

הַשְּׁלֶחֶן הַזֶּה צָרִיךְ הַסְדּוּר שֶׁלּוֹ לְהַתְתִּיקוֹן בְּצַד הַצָּפוֹן, שְׁכָתוֹב וְהַשְּׁלֶחֶן תִּתֵּן עַל צֵלַע צָפוֹן. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁמֶשֶׁם רִאשִׁית הַשְּׂמֻחָה. הַשְּׂמַאל נֹטֵל תָּמִיד מִהֵימִין בְּרִאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כֶּךָ הוּא מִתְעוֹרֵר לְנִקְבָּה. אַחֵר כֶּךָ הֵימִין מִקְרֵב אוֹתוֹ אֵלָיו וְנִדְבָק בּוֹ.

טקסט הזוהר

מִיָּם אֵינּוֹן מִימִינָא, וְאִיהוּ חֻדָּה, מִיָּד יְהִיב לְשְׂמַאלָא, וְאַתְדַּבְּקוּ בֵּיהּ אֵינּוֹן מִיָּם, וְחֻדָּאן לִיָּה. וּבְתָר אֲתַכְלִיל אִיהוּ לִימִינָא, וְאַתְעֵר לְנֹקְבָא בְּהִהוּא חֻדָּה. וְסִימְנָהּ, מֵאֵן דְּנָטִיל מִיָּא בִּידֵיהּ יְמִינָא בְּמֵאנָא, קִדְמָאָה לְאַרְקָא מִיָּא בְּשְׂמַאלָא אִיהוּ, וְלֹא מְשְׂמַאלָא לִימִינָא, דְּהָא מִיָּא מִימִינָא נָטִיל לֹון שְׂמַאלָא.

תרגום לעברית

הַיָּמִים הֵם מִיָּמִין, וְהֵם שְׂמֻחָה. מִיָּד נֹתֵן לְשְׂמַאל, וְנִדְבָקִים בּוֹ אוֹתָם מִיָּם וּמִשְׂמֻחִים אוֹתוֹ. וְאַחֵר כֶּךָ הוּא נִכְלָל בְּיָמִין, וּמִתְעוֹרֵר אֶת הַנִּקְבָּה בְּאוֹתָהּ שְׂמֻחָה, וְסִימְנָהּ - מִי שְׂנוּטֵל מִיָּם בְּיָד יְמִינוֹ בְּכָלִי, רִאשׁוֹן לְרוֹקֵן מִיָּם הוּא בְּשְׂמַאל, וְלֹא מְשְׂמַאל לְיָמִין, שְׁהָרִי מִיָּם מִיָּמִין לֹוֶקֶח אוֹתָם הַשְּׂמַאל.

ובגין כך מֵיָא לֹא אֲשַׁתְּכָחוּ, אֲלֹא מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא. כִּיּוֹן דְּנִטִּילּוּ מֵיָא לְגַבִּיָּה, הָא אֲתַעְרוּ לְגַבִּי נִוְקָבָא בְּאִינוֹן מִים. וְעַל דָּא גְבוּרוֹת גְּשָׁמִים תְּנִינָן. וּבְגִין כֵּךְ וְהַשְׁלָחַן תַּתֵּן עַל צִלְע צָפוֹן, דִּמְהֵהוּא סֵטֶר אִיבִין אֲשַׁתְּכָחוּ בֵּיה יִתִּיר, מִסְטָרָא אַחֲרָא. בְּאֲתַעְרוּ דִּחְדּוּה דִּילִיָּה בְּקִדְמִיתָא, כְּמָה דָּאֵת אָמֵר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי לְכַתֵּר וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבַקְנִי.

תרגום לעברית

וְלִכְן מִים לֹא נִמְצְאִים אֲלֹא מִצַּד הַשְּׁמַאל. כִּיּוֹן שֶׁנִּלְקַחוּ הַמִּים אֵלָיו, הָרִי הִתְעוֹרְרוּ לְנִקְבָּה בְּאוֹתָם מִים, וְלִכְן גְּבוּרוֹת גְּשָׁמִים שָׁנִינוּ. וְלִכְן וְהַשְׁלָחַן תַּתֵּן עַל צִלְע צָפוֹן, שְׁמַאוֹתוֹ הֵצֵד הַפְּרוֹת נִמְצְאִים בּוֹ יוֹתֵר מִהֵצֵד הָאֲחֵר, בְּהִתְעוֹרְרוֹת הַשְּׁמִיחָה שְׁלוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי, וְאַחֵר כֵּךְ - וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבַקְנִי.

טקסט הזוהר

שְׁלָחַן דְּבַר נֶשׁ אֲצִטְרִיף לֹא־שִׁתְּכָחָא בְּנִקְיוּתָא דְּגוּפָא, דִּלָּא יִתְקַרֵּב לְמִיכַל מְזוֹנָא דִּילִיָּה, אֲלֹא בְּנִקְיוּתָא דְּגִרְמִיָּה. וְעַל דָּא אֲצִטְרִיף בַּר נֶשׁ, לְפִנְאָה גִּרְמִיָּה בְּקִדְמִיתָא, עַד לֹא יִיכּוֹל מְזוֹנָא דְּשְׁלָחַנָא דְּכָיָא, דִּמְהֵהוּא מְזוֹנָא דָּאֲתַקִּין לִיָּה, בֵּיה אֲתַרְעִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, בְּגִין דִּלָּא יִתְקַרֵּב עַל הָהוּא שְׁלָחַן קִיא צוּאָה, דְּאִיְהוּ מְרִזָּא דְּסִטְרָא אַחֲרָא וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יִקְבֵּל מִהֵהוּא מְזוֹנָא דְּשְׁלָחַן דָּא כָּלוּם.

תרגום לעברית

שְׁלָחַנוֹ שֶׁל אָדָם צָרִיף לְהִמָּצֵא בְּנִקְיוּת הַגּוּף, שְׁלֹא יִקְרֵב לְאָכַל אֶת מְזוֹנוֹ אֲלֹא בְּנִקְיוֹן עֲצָמוֹ. וְלִכְן צָרִיף הָאָדָם לְפָנּוֹת עֲצָמוֹ בְּתַחֲלָה טָרָם שְׂיֵאכֹל מְזוֹן שֶׁל שְׁלָחַן טָהוֹר, כִּי אוֹתוֹ מְזוֹן שֶׁהֵכִין לוֹ, בּוֹ רוּצָה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, כְּדִי שְׁלֹא יִקְרֵב עַל אוֹתוֹ שְׁלָחַן קִיא צוּאָה, שֶׁהוּא מְסוּד הֵצֵד הָאֲחֵר, וְהֵצֵד הָאֲחֵר לֹא יִקְבֵּל כָּלוּם מֵאוֹתוֹ מְזוֹן שֶׁל הַשְׁלָחַן הַזֶּה.

לְבַתֵּר דְּאָכִיל בַּר נֶשׁ, וְאֶתְעַנֵּג, אֲצַטְרִיף לְמִיָּהֵב חוּלְקָא דְתַמְצִית לְהֵהוּא סְטָרָא. וּמֵאֵן אִיהוּ. מִיָּם אַחֲרוֹנִים. הֵהוּא זֹהֶמָא דִּידִין, דְּאֲצַטְרִיף לְמִיָּהֵב לְהֵהוּא סְטָרָא, חוּלְקָא דְאֲצַטְרִיף לֵיהּ. וְעַל דָּא וָדַאי אֵינּוֹן חוּבָה, חוּבָה אֵינּוֹן, וּבִאֲתָר דְּחוּבָה שְׂרִיין. וְאִיהוּ חִיּוּבָא עַל בַּר נֶשׁ, לְמִיָּהֵב לֵיהּ חוּלְקָא דָּא. וְעַל דָּא לֹא אֲצַטְרִיף לְבִרְכָּא כָּלִל, דְּהָא בִּרְכָּה לָאו אִיהוּ בְּהֵהוּא סְטָרָא.

תרגום לעברית

אֲחֵר שְׂאֲכַל אָדָם וְהִתְעַנֵּג, צָרִיף לָתֵת חֵלֶק שֶׁל תַּמְצִית לְאוֹתוֹ הַצֵּד, וּמֵהוּ? מִיָּם אַחֲרוֹנִים. אוֹתָהּ זֶהֱמַת הַיָּדִים. שְׂצָרִיף לָתֵת לְאוֹתוֹ צֵד חֵלֶק שְׂצָרִיף לוֹ. וְלִכְּוֹן וָדַאי שֶׁהֵם חוּבָה, חוּבָה הֵם, וּבִמְקוֹם שֶׁל חוּבָה שׁוֹרִים, וְהוּא חִיּוּב עַל אָדָם לָתֵת לוֹ חֵלֶק זֶה. וְלִכְּוֹן לֹא צָרִיף לְבִרְךָ כָּלִל, שְׁהָרִי אֵין הַבִּרְכָּה בְּאוֹתוֹ הַצֵּד.

טקסט הזוהר

וּבִגִּין כֶּה אֲצַטְרִיף בַּר נֶשׁ, דְּלֹא יְהִיב מְזוֹנָא דְעַל גַּבִּי פְתוּרִיָּה, לְהֵהוּא קִיא צוּאָה, וְכָל שְׂכָן בְּמַעוּי, וְכָל שְׂכָן דְּאִיהוּ דְכִיו (טב) לְבַר נֶשׁ וּבְרִיאָו וְתַקוּנָא דְגוּפִיָּה. וְעַל דָּא, שְׁלַחַן אִיהוּ לְמִיכַל בֵּיהּ בְּדְכִיו, כְּמָה דְאֶתְמַר.

תרגום לעברית

וְלִכְּוֹן צָרִיף אָדָם שֶׁלֹּא יִתֵּן מְזוֹן שֶׁעַל גַּבִּי שְׁלַחַנּוֹ לְאוֹתוֹ קִיא צוּאָה, וְכָל שְׂכָן בְּמַעוּי, וְכָל שְׂכָן שֶׁהוּא טָהוֹר (טוב) לְאָדָם וּבְרִיאָוֹת וְתַקוּן הַגּוּף שְׁלוֹ. וְלִכְּוֹן הַשְׁלַחַן הוּא לְאָכַל בּוֹ בְּטָהֳרָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

שֶׁלֶחַן דָּא דְקִימָא בְּבֵי מְקַדְשָׁא, בְּגִין לְאַשְׁתַּכָּחא בֵּיהּ מְזוֹנָא, וְלֹא־פָקָא מִנִּיהּ מְזוֹנָא, וְעַל
דָּא אֶפִּילוּ

שֶׁלֶחַן זֶה שְׁעוּמֵד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כְּדֵי לְהַמְצִיא בּוֹ מְזוֹן וּלְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ מְזוֹן, וְלִכְּנֹן אֶפְלוּ
רְגַע אֶחָד לֹא צָרִיךְ לַעֲמֹד בְּרִיקְנוֹת. שֶׁלֶחַן אֲחֵר הוּא שֶׁלֶחַן הַרִיקְנוֹת, וְלֹא צָרִיךְ לָתֵת לוֹ
מְקוֹם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ. וְלִכְּנֹן שֶׁלֶחַן הַמִּקְדָּשׁ אֶפְלוּ רְגַע אֶחָד לֹא יֵשֵׁב בְּלִי מְזוֹן, וְיִצְטָרֵךְ
שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּמָקוֹם גָּרוּעַ, שֶׁהָרִי הַבְּרָכָה שְׁלֹמֶעֱלָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם גָּרוּעַ. זֶה שֶׁלֶחַן
שֶׁלִּפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁלֶחַן שְׁאֵדָם מְבָרֵךְ עָלָיו אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲףִי כֹּךְ לֹא
צָרִיךְ לְהִיטֵב בְּרִיקְנוֹת, שֶׁהָרִי אֵין הַבְּרָכָה בְּמָקוֹם רִיק.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.